

РЕШЕНИЕ

№ 4504

гр. София, 05.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав,** в публично заседание на 28.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5913** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица] чрез управителя В. Д. В. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН]/31.08.2010 г., издаден от Р. Д. З. на длъжност “инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място] в частта, потвърдена с решение № 1631/29.10.2010 г. на директора на Д. [населено място] относно определени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.юли 2009 г. в размер на 1590.69 лв., м.септември 2009 г. в размер на 51 564.36 лв., относно определения корпоративен данък за 2009 г. и начислени лихви за забава в размер на 3 043.83 лв. Излага съображения за нищожност на РА поради некомпетентност на органа, издал З. №К-1004637/19.07.10 г. Излага съображения за незаконосъобразност на РА като постановен при неправилно приложение на материалния закон във връзка с тълкуване волята на страните по договор № 054/25.03.2009 г., с който ЗК [фирма] възлага на [фирма] да извършва огледи на увредено имущество, в т.ч. на автомобили във връзка с установяване на настъпило застрахователно събитие, както и да определя размера на причинените вреди, която дейност се извършва от жалбоподателя в ликвидационни центрове в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място]. Счита, че ревизиращите органи неправилно са определили датата на данъчното събитие по цитирания договор, във връзка с което неправилно са начислили лихва за

забава. Оспорва изводите на органите по приходите по квалифициране на сумата от 350 000 лв., дадена като депозит по договора, като авансово плащане. Оспорва непризнаването на право на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], както и корекцията на корпоративния данък за 2009 г. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да обяви нищожността на РА, алтернативно да отмени ревизионния акт в оспорените части. Претендира разноски.

Ответникът Директор на дирекция "О." – [населено място] оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомен не изпраща представител и изразява становище за неоснователност на жалбата.

Производството по делото е повторно след отмяна решението на АССГ по адм. Дело № 9027/2010год от ВАС с решение № 8800/19,06.2012год по адм. Дело № 6616/2011год.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Предмет на спора понастоящем е РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН]/31.08.2010 г., в частта на установени задължения за корпоративен данък за 2009год и съответните лихви за забава, както и в частта на установените задължения за лихви в общ размер 3043,83лв, както и в частта на установения резултат за данъчен период м.07,2009г. ДДС за внасяне в размер на 1590,69лв, а за данъчен период м. 09,2009год ДДС за внасяне в размер на 51564,36лв. В останалата част производството по делото е прекратено с решение № 8800/19,06.2012год по адм. Дело № 6616/2011год на ВАС.

Настоящият състав намира, че на първо място следва да се произнесе по наведения довод за нищожност на ревизионния акт, поради нищожност на заповедта за възлагане на ревизия.

В рамките на производството по адм. Дело № 9027/2010год и по настоящето адм. Дело № 5913/2012год е установена следната фактическа обстановка:

Със заповед за възлагане на ревизия № 1001666/25.02.2010 г., издадена от Д. В. Я. на длъжност „началник сектор “Ревизии” в дирекция “Контрол” на ТД на НАП [населено място] е възложено извършването на данъчна ревизия на жалбоподателя [фирма] от органи по приходите Х. Н. А. и Е. В. Е. за определяне на данъчните му задължения по ЗДДС за периода 11.05.09 г. – 31.12.2009 г. и за корпоративен данък за периода 23.01.09 г. – 31.12.2009 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 04.03.2010 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 04.06.2010 г. Със ЗВР № 1004637/03.06.10 г. е удължен срока на ревизията до 04.07.2009г. и в ревизионния екип е включена Р. Т. З.. Заповедите са издадени във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и са връчени на задълженото лице. За доказване компетентността на органа, възложил ревизията, ответникът е представил заповед на Териториалния директор на ТД на НАП [населено място] № РД-01-131/22.03.2007 г., с която на органа по приходите, заемащ длъжност „началник сектор Ревизии” на дирекция „Д.” е възложено издаването на ЗВР на основание чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, както и издаването

на заповеди за определяне на компетентен орган по чл.119, ал.2 ДОПК.

В срока по чл.117, ал.1 ДОПК е издаден ревизионен доклад №1004637 от 16.07.2010 г. от органите по приходите, определени в ЗВР, който съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК. В РД е направена констатация, че жалбоподателят имат сключен договор № 54/25.03.09 г., съгласно който ЗК [фирма] възлага на [фирма] да извършва огледи на увредено имущество, в т.ч. автомобили, във връзка с установяване настъпване на застрахователно събитие, както и да определя размер на причинените вреди. Съгласно договора извършваните от жалбоподателят услуги следвало да се отчитат ежемесечно, като за целите на ревизията са представяни месечни отчети за осъществената от жалбоподателя ликвидационна дейност. Така направените от [фирма] разходи се отчитали като разходи за дейността за 2009 г., а приходите били отразени в счетоводството за 2010 г., при което в РД е направен извод за неспазване на принципа за съпоставимост на приходите с разходите, конкретно отчитането им в един период. Ревизиращите органи са приели, че жалбоподателят не е определил правилно датата на данъчното събитие за доставките по договора, с оглед на което не е издавал в срок фактурите за извършени от него доставки и в хода на ревизията е начислена лихва за неначислен в срок ДДС. Ревизиращите органи са извършили анализ на представените месечни разчети за извършена дейност по договора, при което установили, че направените от жалбоподателя разходи за доставка на услуги са по-високи от получените приходи, което е в нарушение на чл.27, ал.1 ЗДДС и ревизиращият екип е определил данъчна основа на доставките по договора от 25.03.09 г. равно на тяхната себестойност, респ. е доначислил ДДС върху разликата. Относно договорената в чл.3, ал.4 от договора гаранция в размер на 350 000 лв. ревизиращият екип е приел, че същата представлява авансови плащания по договора по смисъла на чл.25, ал.6 ЗДДС. Доколкото в хода на ревизията е установено, че сумите са постъпили директно при липсата на ограничения да се разпорежда свободно с тях ревизиращите органи са направили извод, че характера и предназначението на получената сума е като авансово плащане по договора. На основание чл.86 вр. чл.25, ал.6 ЗДДС е начислен данък за получените плащания. За данъчен период м.юли 2009 г. не е признато на основание чл.70, ал.1, т.2 ЗДДС право на данъчен кредит общо в размер на 1344.00 лв. по фактури № 1823/30.06.09 г.и № 1804/25.06.09 г., издадени от [фирма], тъй като стоките, предмет на фактурите не са предмет на последващи облагаеми доставки, не са използвани за представителни мероприятия или за рекламни цели. Ревизиращите органи са намерили, че е нарушен основен принцип на счетоводството за съпоставимост между приходи и разходи при отчитането на приходите и разходите от договор № 54/25.03.09 г., с оглед на което и на основание чл.78 ЗКПО са увеличили счетоводния резултат с неотчетени съгласно счетоводното законодателство приходи по договор № 054/25.03.09 г. в размер на 235 562.45 лв. Прието е още в РД, че жалбоподателят е отчет през 2009 г. в нарушение на счетоводното законодателство разходи в размер на 232 611.99 лв. през м.декември 2009 г., които на основание чл.77, ал.1 ЗКПО не следва да се признаят за данъчин цели в годината на счетоводното им отчитане. В резултат на направените корекции и определена облагаема печалба за 2009 г. в размер

на 140 238.12 лв., респ. дължим корпоративен данък в размер на 14 023.81 Лв.и лихва за забава в размер на 424.43 лв. Р. доклад е връчен на представител на жалбоподателя на 09.08.2010 г.

Със заповед № К-1004637/19.07.10 г., издадена от Е. М. С. „старши инспектор по приходите в дирекция „Контрол” на ТД на НАП [населено място] Т. З. е определена за компетентен орган по приходите за издаване на ревизионен акт, която заемайки длъжност “инспектор по приходите” има качеството на орган, който може да издаде ревизионен акт по смисъла на чл.118, ал.2 ДОПК вр. чл.7, ал.1, т.4 ЗНАП. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден оспореният ревизионен акт № [ЕГН] от 31.08.10 г. от Р. Т. З., с който са установени задълженията на жалбоподателя по ЗДДС съобразно чл.118, ал.1, т.1 ДОПК. В ревизионния акт са възприети изцяло констатациите от ревизионния доклад.

Видно от ръкописното отбелязване в разписката към РА същия е връчен на представител на ревизираното лице на 02.09.2010 г., като в срока по чл.152, ал.1 ДОПК срещу него е постъпила жалба вх.№ 53-06-1568 от 15.09.2010 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1 ДОПК от решаващия орган - директорът на дирекция “О.” при ЦУ на НАП [населено място] изтича на 30.10.2010 г. В този срок решаващият орган е постановил решение №1631/29.10.2010 г., с което РА е потвърден с частта на установените задължения за корпоративен данък за 2009 г. и в частта за установени лихви в общ размер на 3 043.83 лв. за доставка на услуги, за които дължимият ДДС е начислен в по-късен данъчен период от датата на възникване на данъчното събитие. РА е изменен в частта за определените задължения за ДДС за внасяне за м.юли и м.септември 2009 г. Горестоящият административен орган е приел, че ревизиращите органи правилно и законосъобразно са начислили лихва за забава за доставка на услуги, за които дължимият ДДС не е начислен в предвидения срок - най-късно да 15-то число на месеца, следващ месеца на извършване на услугите, а данъкът е начислен в по-късен данъчен период. Р. акт е потвърден в частта относно доначислен ДДС за данъчен период м.септември 2009 г. във връзка с преведена на 03.09.09 г. сума за гаранция в размер на 300 000 лв. като е потвърден характера на тази сума на авансово плащане. Решението е връчено на представител на жалбоподателя на 08.11.2010 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх.№ 53-00-788/15.11.2010 г. е подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което е ДОПУСТИМА.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.160, ал.2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Жалбоподателят претендира нищожността на оспорения РА поради издаване на З. № К-1004637/19.07.2010 г. от некомпетентен орган по приходите – Е. М. С. на длъжност „старши

инспектор по приходите” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП [населено място]. Съгласно чл.119, ал.2 ДОПК органът, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите. В случая орган по възлагане на ревизията е Д. В. Я. - началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП [населено място]. За доказване компетентността на същата ответникът е представил заповед № РД-01-131/22.03.2007 г. на директора на ТД на НАП [населено място]. Съгласно т.2 от същата заповед функциите на компетентни органи по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК (по възлагане на ревизия), респ. по чл.119, ал.2 ДОПК (по определяне на органа, компетентен да издаде РА) са делегирани на органите по приходите, заемащи длъжността „Началник сектор/орган по възлагане/ - Ревизии” на дирекция „Д.” на ТД на НАП [населено място]. В конкретния случай Е. М. С. няма качеството нито на орган, възложил ревизията по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК, нито заема длъжност „Началник сектор/орган по възлагане/ - Ревизии” на дирекция „Д.” на ТД на НАП [населено място] съобразно делегирането на правомощия по чл.119, ал.2 ДОПК по заповед № РД-01-131/22.03.2007 г. за доказване компетентността на този орган по приходите с молба от 22.12.2010 г. ответникът е представил заповед № 29.13/30.12.2009 г. на директора на ТД на НАП [населено място], с която Е. М. С. е преназначена на длъжност „старши инспектор по приходите” в ТД на НАП [населено място], дирекция „Контрол”, считано от 01.01.2010 г. Представена е заповед № 82.13 от 30.12.2009 г. на директора на ТД на НАП [населено място], с която Д. В. Я. е преназначена на длъжност „началник сектор Ревизии” в ТД на НАП [населено място], дирекция „Контрол”, считано от 01.01.2010 г. В рамките на касационното производство пред ВАС по адм. Дело № 6616/2011год са представени доказателства за отсъствие на Д. В. Я. към датата на издаване на 3. на 19.07.2010 г./молба от същата за ползване на платен годишен отпуск за периода 12,07-30,07,2010год и заповед № 239.13/10,06,2010год на Директора на ТД на НАП-С.,с който отпуска е разрешен и е разпоредено по време на отсъствието на Д. Я. същата да бъде замествана от Е. М. С..Представена е и заповед № РД-01-6/04,01,2010год на Директора на ТД на НАП,с която са определени функциите на компетентен орган за издаване на заповеди за възлагане на ревизии,като в т.11 е посочено-Д. В. Я. –началник сектор Ревизии И. К.,респективно са определени заместници,които да изпълняват правомощията на титуляра при негово отсъствие-т.10 е посочено че Е. М. С. ще замества Д. Я..Същата заповед е в противоречие с вече представената в рамките на първото разглеждане на делото заповед № 82.13 от 30.12.2009 г. на директора на ТД на НАП [населено място], с която Д. В. Я. е преназначена на длъжност „началник сектор Ревизии” в ТД на НАП [населено място], дирекция „Контрол”, считано от 01.01.2010 г.В рамките на касационното производство жалбоподателят е представил друга заповед № РД-01-6/05,01,2010год на Директора на ТД на НАП, с която са определени функциите на компетентен орган за издаване на заповеди за възлагане на ревизии,като в т.11 е посочено-Т. Ф. Р. –началник сектор

Ревизии И. К.,респективно са определени заместници,които да изпълняват правомощията на титуляра при негово отсъствие-т.10 е посочено че Е. М. С. ще замества Т. Р..Твърдението на ответника по спора е, че подобен номер заповед не съществува в деловодството на ТД на НАП-С. и респективно представя още едно копие от Заповед № РД-01-6/04,01,2010год на Директора на ТД на НАП, с която са определени функциите на компетентен орган за издаване на заповеди за възлагане на ревизии,като в т.11 е посочено-Т. Ф. Р. –началник сектор Ревизии И. К.,респективно са определени заместници,които да изпълняват правомощията на титуляра при негово отсъствие-т.10 е посочено че Е. М. С. ще замества Т. Р.,като респективно представя и Заповед № РД-01-12/04,01,2010год на Директора на ТД на НАП,с която се променят имената в т.І.11 и т.ІІ.10 на Заповед № РД-01-6/04,01,2010год като вместо името на Т. Ф. Р. да се чете Д. В. Я..В рамките на настоящето производство съдът с определение № 4823/24,10,2012год е отменил дадения от съда ход на делото по същество,като изрично е посочил на страните, че пред същия състав по друг спор с приходната администрация към административната преписка е приложена /заверена вярно с оригинала от представител на НАП/ именно твърдяната,че не съществува Заповед № РД-01-6/05,01,2010год на Директора на ТД на НАП.С нарочна молба вх.№ 32181/17,12,2012год процесуалният представител на ДДОУИ-С. е заявил,че в ТД на НАП-С. не се води заповедна книга през 2010год,и заповедите са извеждани в общия деловоден електронен регистър „А.“,както и че при проверката в архива на ТД на НАП-С. не се открива Заповед № РД-01-6/05,01,2010год.Представя по делото и нова Заповед № РД-01-18/05,01,2010год на Директора на ТД на НАП-С.,в т.4 от която е посочено,че считано от 05,01,2010год Д. Я. започва да изпълнява функции на компетентен орган да издава заповед по чл.119 от ДОПК вместо Т. Р..Жалбоподателят въз основа на издадено му съдебно удостоверение пред АССГ 17 с-в по адм. Дело № 8656/2010год представи и бе прието в с.з. на 28,05,2013 заверено копие на представеното по посоченото дело копие на Заповед № РД-01-6/05,01,2010год на Директора на ТД на НАП, с която са определени функциите на компетентен орган за издаване на заповеди за възлагане на ревизии,като в т.11 е посочено-Т. Ф. Р. –началник сектор Ревизии И. К.,респективно са определени заместници,които да изпълняват правомощията на титуляра при негово отсъствие-т.10 е посочено че Е. М. С. ще замества Т. Р..Направеното оспорване от страна на Д ДОДОП в хода по същество,че същата заповед не следва да се кредитира е неоснователно-на първо място е направено несвоевременно с оглед разпоредбата на чл.193 от ГПК и на второ място,както бе посочено по горе с определениято си под 4823/24,10,2012год съдът изрично е посочил на страните, че пред същия състав по друг спор с приходната администрация/т.е служебно му е известно/ към административната преписка е приложена /заверена вярно с оригинала от представител на НАП/ именно твърдяната,че не съществува Заповед № РД-01-6/05,01,2010год на Директора на ТД на НАП.Между страните не е спорно,че Т. Ф. Р. и към 04,01,2010год и след 05,01,2010год заема длъжността Началник Отдел към отдел Контрол към ТД на НАП-К..

В рамките на производството бе назначена и изслушана съдебно

техническа експертиза с вещо лице К. Г.,заключението на която бе прието в с.з. на 02,04,2013год и което съдът кредитира като обективно изготвено,незаинтересовано и неоспорено от страните.От него се установява,че в хартиения регистър на НАП за периода 04,01,2010-,05,01,2010год/през 2010год в ТД на НАП-С. не е въведена деловодната система А.,както твърди в молбата си от 17,12,2012год процесуалния представител на ответника/ е налична Заповед № РД-01-6/04,01,2010год , на Директора на ТД на НАП, с която са определени функциите на компетентен орган за издаване на заповеди за възлагане на ревизии,като в т.11 е посочено-Т. Ф. Р. –началник сектор Ревизии И. К.,респективно са определени заместници,които да изпълняват правомощията на титуляра при негово отсъствие-т.10 е посочено че Е. М. С. ще замества Т. Р..Налична е и Заповед № РД-01-12/04,01,2010год, на Директора на ТД на НАП,с която се променят имената в т.I.11 и т.II.10 на Заповед № РД-01-6/04,01,2010год като вместо името на Т. Ф. Р. да се чете Д. В. Я..Също така издадена е и Заповед № РД-01-18/05,01,2010год на Директора на ТД на НАП-С.,в т.4 от която е посочено,че считано от 05,01,2010год Д. Я. започва да изпълнява функции на компетентен орган да издава заповед по чл.119 от ДОПК вместо Т. Р..От устните разяснения на вещото лице в с.з. се установява,че заповедите се намират в пластмасов класьор,някой продупчени,други по джобове,не са зашити и изваждането е възможно.

Спорният по делото въпрос е свързан с компетентността на Е. М. С. да издаде въпросната заповед за определяне на компетентен орган да издаде ревизионния акт.Съгласно чл.119 ал.2 от ДОПК в редакцията действаща към датата на издаване на 3. -След получаване на уведомлението **органът**, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите.Факт е,че за периода 12,07,2010-30,07,2010год Д. В. Я. е била в законоустановен отпуск,при който е разпоредено със заповед № 239.13-А/10,06,2010год на Директора на ТД на НАП-С. Е. М. С. да изпълнява задълженията на Д. В. Я. за посочения период. В тази насока следва да се изследва съдържанието на Заповед № РД-01-6/04,01,2010год/стр.32 от адм. Дело № 6166/2011год на ВАС/ и същият номер на заповед № РД-01-6/04,01,2010год /стр.50 от адм. Дело № 6166/2011г на ВАС/,както и заповед № РД-01-12/04,01,2010год / стр.65 от адм. Дело № 5913/2012г/ и Заповед № РД-01-6/05,01,2010год/стр.74-76 от адм. Дело № 5913/12/,както и Заповед № РД-01-18/05,01,2010год/стр.33 от адм. Дело № 5913/12/ .Безспорно е всъщност,че в рамките на един и същ ден,един и същ административен орган-Директора на ТД на НАП-С. е издал една толкова значима за неограничен кръг ревизирани субекти заповед,в която за съжаление има разминаване в раздел I т.11 и раздел II т.10.В първият екземпляр на въпросната заповед в раздел I т.11 е посочена като компетентен орган по чл.112 от ДОПК Д. В. Я.,а във втория екземпляр в същия раздел I т.11 е посочена Т. Ф. Р.,респективно и за двете като заместник при отсъствие на титуляра е посочен Е. М. С.. В случая заповедта за възлагане на ревизия е издадена от Д. В. Я.,която според Заповед № РД-01-6/04,01,2010год/ стр.32 от адм. Дело № 6166/2011год на ВАС / е била

компетентна да стори това.Ако разгледаме заповед № РД-01-6/04,01,2010год /стр.50 от адм. Дело № 6166/2011г на ВАС/ Д. В. Я. обаче не е била компетентна да издаде ЗВР,но пък съгласно Заповед № РД-01-131/22,03,2007год на Директора на ТД на НАП-С. същата е имала компетентност да стори това.Тълкувайки издадените вътрешно служебни административни актове,следва да се отбележи,че основният принцип при същите актове е,че всеки следващ по ред изменя/било изрично или мълчаливо/ издадения преди това административен акт.Няма данни дали към 22,03,2007год Д. Я. е заемала длъжност Началник сектор Ревизии в И. К.. Всъщност поименното изброяване на компетентните органи да възлагат ревизии и респективно в последствие по реда на чл.119 ал.2 от ДОПК да определят кое точно лице да бъде оправомощено да издаде ревизионен акт цели само по себе си внасяне на яснота в правомощията на същите и известна доза предвидимост и прозрачност пред ревизираните лица,които принципно не биха могли по друг начин да узнаят кое точно лице възлага извършването на ревизията им,за да проверят неговата компетентност.От съдържанието на двете заповеди-тази от 2007 и тази от 2010год /разбира се и в двата й варианта с една и съща дата и един и същ издател/ всъщност единствената разлика е ,в раздела касаещ правомощията на Д. В. Я. да издава ЗВР и в последствие 3..За съжаление за един толкова значим административен акт за толкова много субекти в данъчното производство в рамките на два дни са налице множество изменения-така Заповед № РД-01-6/04,01,2010год първо е била изменена със заповед № РД-01-12/04,01,2010год / стр.65 от адм. Дело № 5913/2012г/ ,като е посочено,че навсякъде в Заповед № РД-01-6/04,01,2010год където е записано името на Т. Ф. Р. да се чете Д. В. Я..В същата заповед обаче е посочено,че Д. Я. заема длъжност инспектор по приходите към И. К./което изключва компетентността по Заповед № РД-01-131/22,03,2007год-стр.10,11 от адм. Дело № 9027/2010год/ и очевидно не отговаря на действителността,тъй като със Заповед № 82.13/30,12,2009год Д. Я. е преназначена от Началник сектор Ревизии и проверки в ТД на НАП-К. на длъжността Началник сектор Ревизии в ТД на НАП С.,И. К..При тази налична промяна със Заповед № РД-01-6/04,01,2010год не е било нужно издаването на нова Заповед № РД-01-18/05,01,2010год,т.л.4, с която е разпоредено,считано от 05,01,2010год функциите на компетентен орган да издава заповеди на основание чл.113 ал.3 от ДОПК,заповеди за определяне на компетентен орган по чл.119 от ДОПК за неприключени ревизионни производства ,възложени от Т. Ф. Р. да се изпълняват от Д. В. Я..Тази заповед обаче се отнася само до неприключилите ревизионни производства,а процесното е започнало на дата 25,02,2010год със ЗВР,издадена от Д. Я.-т.е то е новообразувано.Ето защо и според настоящият състав на съда Заповед № РД-01-6/05,01,2010год/ стр.74-76 от настоящето дело/ не е засегната от съдържанието на Заповед № РД-01-18/05,01,2010год,а съгласно първата компетентен орган да издава ЗВР е Т. Ф. Р.,която и към 04,01,2010 и след 05,01,2010год по признанието на процесуалния представител на ответника заема длъжността Началник отдел към отдел Контрол при ТД на НАП-К.,т.е длъжността й позволява да издава ЗВР.

Ако пък се приеме ,че действащ е втория вариант на заповедта №РД-01-6/04,01,2010год на Директора на ТД на НАП- С./стр.50-52 от адм. Дело № 6166/2011год на ВАС/,то Д. Я. не е била компетентен орган нито да възложи ревизията,нито да определи орган, който да издаде ревизионен акт.В тази насока при направено искане от жалбоподателя на административния орган изрично е указано представянето на доказателства за компетентността на лицата възложили ревизията и определили компетентния орган за извършването ѝ,но от представените писмени доказателства единственото,което се установи по категоричен начин,е че в един и същ ден,един и същ административен орган е издал една и съща заповед по реда на чл.112 от ДОПК,която за съжаление се разминава в един от нейните пунктове,в рамките на следващия ден се е опитал да поправи възникналото недоразумение,но в резултат на това е издал две заповеди-РД-01-18/05,01,2010 и РД 01-6/05,01,2010год ,които не са отстранили съществуващия проблем с компетентността на органа ,възложил ЗВР, което според настоящия състав на съда води на извода,че компетентността на органа ,издал ЗВР и З. не е удостоверена по надлежния начин.При това положение и като съобрази правомощията си по чл.160 от ДОПК и чл.170 от ДОПК и с оглед изричното възражение на жалбоподателя,съдът намира,че ЗВР,издадена от Д. В. Я. и З. № К-1004637/19.07.2010 г.,издадена от Е. М. С. са нищожни административни актове,поради което и издадения от Р. Т. З. ревизионен акт е нищожен и следва да се прогласи неговата нищожност.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените в производството/ и пред двете инстанции/ разноски в размер на 5580 лв. за държавна такса,адвокатско възнаграждение и депозит за вещо лице. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во Административно отделение, 13 състав

Р Е Ш И :

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) № [ЕГН]/31.08.2010 г., издаден от Р. Д. З. на длъжност “инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място] по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.”, [улица] чрез управителя В. Д. В.,в частта на установените задължения за корпоративен данък за 2009год и съответните лихви за забава,както и в частта на установените задължения за лихви в общ размер 3043,83лв,както и в частта на установения резултат за данъчен период м.07,2009г. ДДС за внасяне в размер на 1590,69лв,а за дънчен период м. 09,2009год ДДС за внасяне в размер на 51564,36лв.

ОСЪЖДА директора на Дирекция “Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.”, [улица] чрез управителя В. Д. В. на основание **чл.161, ал.1 ДОПК разноски** в размер на 5580 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните

за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: